

Hırsız

– Şiirle.ŞAIRİ · 27 Ocak 2016

HİRSİZ

Dilimde tüy bitirdi, tüketti nefesimi
Tutuřturdu sinemi yaraladı her sözü.
Yangınında k l etti yaşama hevesimi
Huřumu alıp gitti ama doymadı gözü.

Diken dolu yollarda yalın ayak dolaştım
Sırtımdaki y k mle umut dağını aştım.
Çaresiz kaliverdim gerçeklerle savařtım
Düřümü alıp gitti ama doymadı gözü.

Bir zamanlar mutluydu benimle hislenirdi
Aza tamah etmezdi sevgimle beslenirdi.
Geceden sabaha dek üstüne yaslanırdı
Düřümü alıp gitti ama doymadı gözü.

Tenceremi, tavamı, duvardaki sazımı
Melul melul meleyen kara g zly kuzumu.
Ekmeđimi, suyumu, řekerimi, tuzumu
Aşımı alıp gitti ama doymadı gözü.

Her sabah dođan güneř gözlerinde batardı
Ne bensiz uyanırdı ne de bensiz yatardı.
Göđsümde duruyordu, sessiz sessiz atardı
Taşımı alıp gitti ama doymadı gözü.

Hiç haber yollamadı vefasızlar yurdundan
Annem helva kavurdu bu sevdanın ardından.
Aklım kafatasımı terk ederken derdinden
Başımı alıp gitti ama doymadı gözü.

Masallarla avuttu, ninnilerle uyuttu
Adına ařk dediđim koskoca devi yuttu!
Ah ne yaman hırsız mış gözlerimi kuruttu

Yaşımı alıp gitti ama doymadı gözü.

ELİF KESKİN KARABULUT.../ ŞİİRLERİN ŞAİRİ...

AĞUSTOS / 2011